

عنوان مقاله:

بررسی جلوه های حرکتی آب در معماری ابنیه ی شهری عهد صفوی (نمونه موردی بناهای شهر اصفهان)

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و مدیریت توسعه شهری در ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

نگار صادقی - دانشجوی کارشناسی ارشد انرژی و معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه بین المللی امام خمینی، قزوین.

حسن ذوالفقارزاده - دانشیار دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه بین المللی امام خمینی، قزوین، ایران.

خلاصه مقاله:

آب از دیرباز نقشی حیاتی در زندگی انسان داشته است، دریاچه ها و رودخانه ها نیز همواره آدمی را به سوی خود جذب می کرده اند. در گذشته ای نه چندان دور که انسان آب را به عنوان یکی از اجزا و عناصر معماری منظر و طراحی شهری مورد استفاده قرار داد همواره جلوه های مختلف آن موجب تهییج و تحریک گرایش انسان به زیبایی شده است. وجود حوض ها در معماری اسلامی نشان می دهد که آب ورای نقش پر اهمیت آن در تمدن و فرهنگ، ریشه در روح و روان آدمیان دارد. هم اکنون نیز آب به همان شکل گذشته در معماری و طراحی ما تاثیر می گذارد و فقط قالب استفاده آن اندکی تغییر کرده است. امروزه از آب به شکل های متفاوت تر در کالبد شهر استفاده می شود. در این پژوهش با تحقیقاتی میدانی، به روش تحلیلی-کتابخانه ای سعی بر آن است با بررسی جلوه های حرکتی آب در معماری بناهای عهد صفوی در شهر اصفهان، و قیاس آن با روش های به کار گرفته در عصر حاضر در این شهر، به جمع بندی کلی در ارتباط با معایب و مزایای سبک و سیاق معماران عصر حاضر در بهره مندی از این گوهر ارزشمند در بناهای این دوره رسیده، تا بتوان بر الگوی به کار گیری از پتانسیل های موجود آن تاثیر مثبتی داشته باشد.

کلمات کلیدی:

معماری پایدار، معماری صفوی، جلوه های حرکتی آب، اصفهان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/847349>

